

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobce **Ing. P. Š.**, bytem O. 1161, P., zastoupeného Mgr. Luděkem Voigtem, advokátem se sídlem Bělohorská 163/185, 169 00 Praha 6, proti žalovanému **Městu Týnec nad Sázavou**, se sídlem K Náklí 404, 257 41 Týnec nad Sázavou, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o nařízení připojení k veřejné kanalizaci zahájeném pod č. j. MUTnS-4879/2012 a o náhradu škody ve výši 28.445,- Kč a zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 16.250,- Kč způsobenou nesprávným úředním postupem (průtahy) v uvedeném řízení,

t a k t o :

- I. **Žaloba se o d m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou u soudu dne 6. 2. 2015 jednak domáhá, aby byla žalovanému uložena povinnost vydat rozhodnutí v řízení o nařízení připojení rozestavěné stavby rodinného domu na pozemku p. č. 4420/2 v k. ú. a obci Týnec nad Sázavou, část Zbořený Kostelec, (jedná se o pozemek sousedící s pozemkem žalobce) k veřejné kanalizaci, jehož zahájení bylo žalobci oznámeno dopisem žalovaného ze dne 29. 6. 2012 pod č. j. MUTnS-4879/2012 [což soud vyhodnotil jako žalobu na ochranu proti nečinnosti podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] a jednak se domáhá, aby žalovanému bylo uloženo nahradit žalobci škodu ve výši 28.445,- Kč a uhradit zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 16.250,- Kč, jež měly být vyvolány průtahy žalovaného v předmětném řízení.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.

Podle § 46 odst. 2 s. ř. s. soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.

Podle § 80 odst. 1 a 2 s. ř. s. lze žalobu na ochranu proti nečinnosti podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon. Zmeškání lhůty nelze prominout.

Podle § 180 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) tam, kde se podle dosavadních právních předpisů postupuje ve správním řízení tak, že správní orgány vydávají rozhodnutí, aniž tyto předpisy řízení v celém rozsahu upravují, postupují v otázkách, jejichž řešení je nezbytné, podle tohoto zákona včetně části druhé.

Podle § 71 odst. 3 správního řádu, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ, a doba nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

Podle § 80 odst. 1 a 3 věty poslední správního řádu, nevydá-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví. Po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník.

Jak vyplynulo z žaloby i z přiloženého oznámení o zahájení řízení ze dne 29. 6. 2012, předmětné řízení bylo zahájeno již v roce 2012. S ohledem na podpůrné užití správního řádu (dané vztahem procesních ustanovení zákona o vodovodech a kanalizacích jako *lex specialis* ke správnímu řádu jako *lex generalis* potvrzenému i ustanovením § 180 odst. 1 správního řádu) pak lhůta pro vydání rozhodnutí v tomto řízení s ohledem na dataci oznámení a i s přihlédnutím k možnosti, že by snad žalovaný záležitost považoval za zvlášť složitý případ, musela skončit nejpozději ke konci srpna 2012. Žalobní lhůta pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti tak musela být podána nejpozději v srpnu 2013. Žalobce se však s požadavkem na uložení povinnosti vydat rozhodnutí obrátil na soud až 6. 2. 2015, tedy více než jeden rok po uplynutí žalobní lhůty stanovené v ustanovení § 80 odst. 1 s. ř. s. Proto jeho žaloba v části domáhající se ochrany proti nečinnosti žalovaného (jímž měl být správně Městský úřad Týnec nad Sázavou a nikoliv město jako takové; tato dílčí vada s ohledem na svůj pouze formální rozměr však na projednání věci neměla dopad) musela být odmítnuta jako opožděná. V této souvislosti je také třeba uvést, že z žaloby nevyplývá, zda žalobce uplatnil podle § 80 odst. 3 věty poslední správního řádu žádost na uplatnění opatření proti nečinnosti u nadřízeného orgánu (zde Krajského úřadu Středočeského kraje). Nevyčerpání tohoto prostředku ochrany uvnitř správního řízení by ovšem bylo také důvodem pro odmítnutí podané žaloby.

Druhá část podané žaloby dožadující se peněžitého plnění od žalovaného musela být také odmítnuta, neboť se zjevně jedná o záležitost, kterou přísluší řešit soudům v občanském soudním řízení (žalobnímu požadavku neodpovídá žádný z žalobních typů upravených v soudním řádu správním a navíc se zjevně jedná o soukromoprávní nárok, byť vznikající na základě jednání orgánů veřejné správy), zde konkrétně Okresnímu soudu v Benešově, v jehož obvodu má žalovaný sídlo. V této části však žalobce má možnost ve lhůtě jednoho měsíce žalobu podat k příslušnému soudu, čímž budou zachovány (časové) účinky podání nynější žaloby.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení může žalobce ve věci náhrady škody a nemajetkové újmy podat žalobu u místně příslušného okresního soudu. Podá-li žalobce žalobu v uvedené lhůtě, bude se na ni

pohlížet, jako by byla podána v den, kdy Krajskému soudu v Praze došla odmítnutá žaloba (§ 82 odst. 3 o. s. ř.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. března 2015

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová